

мѣты-тѣ са виждали да са колебаять една около друга, по единъ тайнистенъ законъ, кой-то още не е открыти. Таквотъ е кратко-то описание на явленія-та, кои-то комета-та на Бѣла прѣдставила въ послѣднѣо-то си заврьщаніе. Слѣдующе-то иѣ появление ще бѫде безъ съмнѣніе любопытно отъ това, че ще подтверди или обори иѣкои теоріи, кои-то были прѣдложены за объясненіе на двойственныи иѣ характеръ.

Періоды-тѣ на кометы-тѣ, кои-то до сего разглеждахмы, сж сравни телно кѣсы; защо-то въ число-то на кометы-тѣ, кои-то сж посѣщавали наша-та система има и таквизи, на кои-то періоды-тѣ са простирасть до иѣ-колько хыляды годины. Голѣма-та комета на 1811 год, една отъ най-свѣтливы-тѣ, кои-то сж са являвали въ новы-тѣ врѣмѣна, като е оставала видима почти въ продѣлженіе на десять мѣсяца, давала пълна вѣзможность за изслѣданіе элементы-тѣ на орбита-та иѣ. Слѣдѣ внимателно изслѣданіе, Аргеландеръ опредѣлилъ, че періода на обыкаляніе-то иѣ е 2,888 год. Бессель изслѣдаваль сѫщия предметъ по-напрѣдъ, и може бы, съ по-малко вниманіе, получилъ періодъ още по-голѣмъ, именно равенъ съ 3383 годины.

Комета-та на 1807 сѫщо тѣй обрѣщала на сѣбе си вниманіе-то на Бесселя. Единъ дѣльгъ редъ отъ наблюденія доставилъ му данны за да исчисли элементы-тѣ иѣ. Періода на обыкаляніе-то иѣ былъ 1543 годины. Но грѣба да забѣлѣжимъ, че тѣзи исчислениа сж необходимо само прибли-зителны; защо-то трудность-та въ получуваніе-то на точны-тѣ періоды ра-стѣ съ дѣлжина-та на періода. Въ тѣзи случаи могжть само да са на-значжть приблизителны предѣли. Тѣзи огромны періоды давать ни срѣд-ства да научимъ иѣщо за голѣмо-то разстояніе, въ кое-то тѣзи прѣдмѣты проникватъ въ пространство то. Комета-та на 1811 год., коя-то е имала единъ періодъ, вѣроятно 3000 пажти по-голѣмъ отъ періода на наша-та земя, трѣба да обыкаля на едно срѣднѣо разстояніе отъ сѣнцето, по-го-лѣмо отъ 80,000.000,000; и като сждимъ по много голѣмо-то иѣ прибли-женіе до сѣнцето въ перихелий, тя въ най-голѣмо-то си разстояніе отъ това свѣтило не може да бѫде по-близо отъ 160,000.000,000 мили!

Колко голѣмо и да е това разстояніе, обаче иѣма никакво сѫмнѣніе, че сѫществувать много другы кометы, що обыкалять по орбиты, кои-то далечь надминувать пажти, кой-то былъ описанъ отъ комета-та на 1811 год. Дѣйствително, вижда са, че иѣма предѣль за разстояніе-то, на кое-то тѣзи тѣла могжть да са отдалечать отъ сѣнцето; и тѣхно-то заврь-щаніе става невѣзможно, ако тѣ са отдалечать до толкозъ отъ наше-то сѣнце, що-то да влѣзжатъ въ притягателно-то вліяніе на иѣкое друго сѣнце, около кое-то тѣ захващать да са движѣтъ.

При размыщленіе-то за тѣзи необыкновенны прѣдмѣты, неволно са ражда желаніе да познаемъ, какво иѣщо сж тѣ, отъ дѣ сж произлѣзли и по какви законы са разрастять огромны-тѣ ивицы свѣтлина, съ кои-то са тѣ по иѣкогаш отлигавать. Араго раздѣля кометы-тѣ на три класса по физическо-то имъ устройство. Той мысли, че тѣ случайно са являвать крѣгли и имжть добрѣ ограничены планетны дискове, кои-то показывать, че тѣ сж тѣла твѣрды, непрозрачны и въ всички отношения приличатъ на планеты-тѣ и са отличавать отъ тѣхъ само съ голѣмия ексцентриси-